

РЕШЕНИЕ

№ 746

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10765** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Е. П. Ф.-К. с адрес в [населено място] срещу Заповед №ДС-123/29.09.2021г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/.

С жалбата се твърди, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Сочи се, че служебното правоотношение е прекратено с предхождаща заповед, предмет на висящо съдебно производство. Твърди се, че не е налице несъвместимост за заемане или изпълняване на държавна служба, при осъществяване на обстоятелствата, предвидени в чл.7, ал.2 от ЗДСл. Според жалбоподателката не е изпълнен състава на разпоредбата на чл.107, ал.1, т.4 от ЗДСл, тъй като не е налице нито един от трите елементи от фактическият състав: да съществува служебно правоотношение между страните, обективизиране на обстоятелството по смисъла на чл.7, ал.2 ЗДСл и неизпълнение на задължението от страна на служителя за уведомяване на органа по назначаването в 7-дневен срок от настъпване на основанието. Соци се също, че с изрична молба К. е оттеглила желанието си за възстановяване в длъжност и не се е явявала на работа. Искане се отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на направените по делото разноски. Представени са писмени бележки.

Отговорният - председателят на КПКОНПИ, чрез юрисконсулт Д., в писмен отговор, в съдебно заседание и с писмена защита оспорва жалбата, като счита същата за

неоснователна и недоказана. По отношение на твърдението на жалбоподателката за липса на съществуващо служебно правоотношение, изразява становище, че с връчените и подписани лично от Е. Ф.-К. Заповед №ДС-109/19.08.2021г. и длъжностна характеристика, служителят е възстановен на заеманата длъжност. За предпоставките, визирани в чл.107, ал.1, т.4 от ЗДСл, сочи че след като в издаденото на 29.09.2021г. удостоверение за актуално състояние по фирмено дело №2/2021г. по описа на СГС, ТО, VI състав Е. Ф.-К. е вписана като член на Изпълнителния съвет на политическа партия „Гражданска платформа Българско лято“, няма съмнение, че за жалбоподателката е налице несъвместимост по смисъла на чл.7, ал.2, т.5 от ЗДСл. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства, прие за установено следното:

С влязло в сила на 06.08.2021г. Решение № 7155/09.12.2020г. по адм. дело № 3553/2020г. на АССГ, потвърдено с Решение № 9086/06.08.2021г., постановено по адм. дело № 1811/2021г. на Върховния административен съд, Заповед № РД-10-7/08.04.2020г. на председателя на КПКОНПИ, с която на Е. Ф.-К. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ е отменена.

Със Заповед № ДС-105/08.04.2020г. на председателя на КПКОНПИ служебното правоотношение на Е. Ф.-К. с КПКОНПИ за длъжността „началник на отдел“ „Човешки ресурси“ /ЧР/ е прекратено.

На основание чл.121, ал.2 от ЗДСл и предвид подадената от жалбоподателката молба вх. № ЦУ-01-15667/09.08.2021г., в която е декларирала писмено желанието си да бъде възстановена на предишната длъжност със Заповед №ДС-110/19.08.2021г., органът по назначаването е отменил Заповед № ДС-105/08.04.2020г.

Със Заповед №ДС-109/19.08.2021г. Е. П. Ф.-К. е възстановена на длъжност „началник на отдел“ „Човешки ресурси“, дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“, считано от 20.08.2021г. – датата на явяване на работа в срока по чл.122, ал.1 от ЗДСл. Заповедта е връчена на служителя на 20.08.2021г., 14,24ч. и е подписана от него, заедно с длъжностна характеристика за длъжността „началник на отдел“ „Човешки ресурси“, като на гърба на заповедта на 20.08.2021г., 14,40ч. е записано: „Преустановявам подписването на всички документи поради отстраняването на адвоката ми от залата и до получаване на писмен отговор/становище/решение по моя молба вх. № ЦУ01-16747/20.08.2021г.“ С посочената молба жалбоподателката е заявила категоричното си желание за възстановяване на предишната длъжност, в случай че органът по назначаване счита, че има правно основание за отмяна на индивидуален административен акт, по който има налично висящо съдебно производство или че няма пречка за възстановяване без отмяна на Заповед №ДС-105/08.04.2020г.

На 20.08.2021г. жалбоподателката е подписала Акт за встъпване в длъжност на основание Заповед № ДС-109/19.08.2021г. /л.170/. На същата дата се е запознала и с длъжностната характеристика за длъжността „началник отдел“ „Човешки ресурси“.

Заповед № ДС-109/19.08.2021г. е изменена в част II, т.5 „Основна месечна заплата“ със Заповед №ДС-122/28.09.2021г., издадена на основание чл.62, ал.2 от АПК.Заповедта е връчена на жалбоподателката на 04.10.2021г., 14,52ч. при отказ в присъствието на двама свидетели.

На 20.08.2021г. с вх. № ЦУ01-16802 от жалбоподателката е подадена и втора молба до Председателя на КПКОНПИ, с която заявява, че преустановява попълването на

документите по възстановяването, което на практика е отказ от възстановяване на предишната, заемана от нея длъжност. Посочено е също, че жалбоподателката оттегля заявеното от нейна страна с молба вх. № ЦУ 01-15667/09.08.2021г. желание за възстановяване.

С нотариална покана изх. № ЦУ-01-17032/23.08.2021г. Председателят на КПКОМПИ е изпратил на жалбоподателката в оригинал Заповед № ДС-110/19.08.2021г. за отмяна на Заповед № ДС-105/08.04.2020г. за прекратяване на служебното правоотношение, декларация по чл.7, ал.1 и ал.2 от ЗДСл., декларация по чл.35, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, декларация по чл. 35, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, декларация по чл.19, ал.2 от ЗПКОНПИ, декларация по чл.19, ал.3 от ЗПКОНПИ, декларация за информираност относно обработването на лични данни и задължения във връзка с Регламент (ЕС)2016/679, декларация за запознаване с Етичния кодекс на КПКОНПИ, декларация за познаване на „Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация“, декларация за политически неутралитет съгласно чл.15, ал.10 от ЗПКОНПИ, както и декларация-съгласие за обработване на предоставени лични данни. На различни дати К. не е намерена на адрес за връчване на нотариалната покана. Оставяни са съобщения. След като до края на работното време на нотариуса на 11.10.2021г. не се е явило лице, съгласно да получи нотариалната покана от кантората на нотариуса, помощник-нотариус по заместване, на основание чл.47, ал.5 от ГПК е счел поканата за редовно връчена на Е.К. на същата дата.

Съгласно Удостоверение от 29.09.2021г., Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-7 с-в., в персоналният състав на Изпълнителния съвет на политическа партия е вписана Е. П. Ф.-К., с ЕГН [ЕГН].

Към 24.03.2021г. и към 16.11.2021г. от данните за актуално състояние на ПП „ГПБЛ“ се установява, че Е. Ф. е записана като член на изпълнителния комитет /л.116/.

На 23.04.2021г. жалбоподателката подала до председателя на ПП “Българско лято“ заявление, с което считано от 23.04.2021г. оттеглила членството си в партията, в това число и от изпълнителния съвет на партията.

С Удостоверение от 05.10.2021г., издадено от политическа партия /ПП/ „Гражданска платформа Българско лято“ /“ГПБЛ“, представлявана от Б. С. е посочено, че Е. Ф.-К. на 23.04.2021г. е подала заявление за оттегляне на членство в ПП „ГПБЛ“ и че не е плащала членски внос. Записано е също, че членството се прекратява от датата на подаване на заявлението.

В ДВ бр.98/23.11.2021г., неофициален раздел е оповестено решение от 28.10.2021г. за вписани промени по ф.д. №2/2021г. на СГС, приети с решение на Националния конгрес от 24.08.2021г. за заличаване на Б. С. като председател и като член на Изпълнителния съвет.

С Уведомление от 13.01.2022г. представляващият ПП “ГПБЛ“ е уведомил жалбоподателката, че ПП е подала заявление за вписване на промени в обстоятелствата, както и протокол от проведен трети редовен национален конгрес на ПП, в който е посочено, че Ф. е подала оставка като член на Изпълнителния съвет, но на 28.10.2021г. СГС с решение по т.д. №2/2021г. е отхвърлил заявлението, в частта за вписване на промени в състава на Изпълнителния съвет.

С решение от 28.10.2021г. по т.д. №2/21г. по описа на СГС е отхвърлено искането на ПП „ГПБЛ“ за вписване на промени в състава на Националния съвет и Изпълнителния съвет, поради това, че подадените оставки от членове на Изпълнителния съвет са приети от Националния конгрес, който не е компетентния

орган, съгласно Устава на партията. Едва с последващо решение от 28.04.2022г. жалбоподателката е заличена като член на изпълнителния съвет на ПП „ГПБЛ“. Решението е влязло в сила на 17.05.2022г.

Като част от доказателствата по делото е приложен и Устава на ПП „ГПБЛ“. Според чл.34 от Устава Изпълнителният съвет е ръководен орган, който се избира от Националния съвет за срок от три години. Основание за предсрочно прекратяване на мандата е подаването на оставка /чл.36/. Съгласно чл.33, т.7 от Устава Националният съвет избира и освобождава членовете на Изпълнителния съвет.

С решение № 6642/12.11.2021г. по адм.д. № 4837/2020г. по описа на АССГ е отменена Заповед № ДС-105/08.04.2020г., издадена от председателя на КПКОМПИ. С Решение №5829/14.06.2022г., постановено по адм.д. № 2158/2022г. по описа на ВАС решението на АССГ е обезсилено, жалбата на Е. Ф. - К. против заповед № ДС -105/08.04.2020г., издадена от председателя на КПКОМПИ е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено. Решението е обосновано със следните мотиви: „В случая с издадената заповед № ДС -110/19.08.2021г. на председателя на КПКОНПИ е направено валидно оттегляне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на Ф., каквато възможност изрично е предвидена в специалната норма на чл.121, ал.2 от ЗДСл.....В случая това е сторено преди първото редовно заседание по делото и по аргумент от противното от чл.156, ал.2 от АПК - съгласие от страна на оспорващата не е било необходимо. При валидно и навременно оттегляне на оспорената пред съда заповед, жалбата е била недопустима, поради липсата на предмет на оспорване и на основание чл.159, т.3 от АПК е следвало да бъде оставена без разглеждане от съда. Като се е произнесъл по нея първоинстанционният съд е постановил недопустимо решение, което следва да се обезсили, жалбата да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати“.

Със заповед № РД-06-660/25.08.2021г. председателят на КПКОМПИ е утвърдил поименно щатно разписание за длъжностите в КПКОМПИ, в сила от 25.08.2021г., съгласно приложение №1 към заповедта. В приложението срещу пореден номер 48, за длъжността „началник отдел“ „човешки ресурси“ е записано името на жалбоподателката.

С. Д., М. С. и П. А. в хода на съдебното производство свидетелстват за обстоятелства касаещи връчването на заповедта за възстановяване на длъжност и на други документи.

Със Заповед № ДС-123/29.09.2021г., на основание чл.107, ал.1, т.4, във вр. с чл.27, и чл.108, ал.1 от ЗДСл, чл.14, ал., т.8 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, председателят на КПКОНПИ едностранно без предизвестие е прекратил служебното правоотношение с Е. К., изпълняваща длъжността „началник отдел“ „Човешки ресурси“, считано от 29.09.2021г.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 04.10.2021г. Жалбата е подадена на 18.10.2021г.

В хода на съдебното производство бяха представени и други документи, които нямат значение за спора.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Насочена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, съгласно

разпоредбата на чл.121, ал.1 от ЗДСл. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена от компетентния орган – органа по назначаването, при липса на съществени процесуални нарушения, в предвидената писмена форма, съдържа фактическите основания за произнасянето ѝ, кореспондиращи на посоченото правно основание.

Спорен между страните е въпросът: към момента на издаване на оспорената заповед съществувало ли е валидно служебно правоотношение. Жалбоподателката е възстановена на длъжността „началник отдел“ „Човешки ресурси“ със Заповед № ДС-109/19.08.2021г. Към тази дата, с влязло в законна сила на 06.08.2021г. съдебно решение е било отменено наложеното дисциплинарно наказание „уволнение“ на Ф. и със заповед от 19.08.2021г. на председателя на КПКОМПИ е отменена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Към 19.08.2021г. Е. К. ясно е изразила волята си да бъде възстановена на предишната длъжност. С връчването и подписването от Е. Ф.-К. на Заповед №ДС-109/19.08.2021г. за възстановяване на длъжност и длъжностната характеристика е възстановено служебното правоотношение. На 20.08.2021г. Ф. е подписала и Акт за встъпване, респ. демонстрирала е намерението си да изпълнява служебните задължения, за които е запозната с връчването на длъжностната характеристика. Молбата, с която жалбоподателката сочи, че не желае възстановяване на предишната заемана от нея длъжност е подадена след осъществяване на фактическия състав за възстановяване на служебното правоотношение. За да прекрати служебното си правоотношение служителката е следвало да се позове на основанията за прекратяване на служебното правоотношение, предвидени в Раздел III, Глава шеста от ЗДСл.

Заявеното от жалбоподателката на 20.08.2021г. с молба вх. № ЦУ01-16802 не е основание да се приеме, че служебно правоотношение не съществува. Оттеглянето на заявеното желание за възстановяване е без значение, тъй като е направено по време след като К. вече е била подписала заповедта за възстановяване, респ. била е възстановена на длъжността.

Неоснователни са и аргументите на жалбоподателката, че предвид висящото съдебно производство органът не може да оттегли административния акт. Съгласно чл.121, ал.2 от ЗДСл органът по назначаването може и по свой почин да отмени заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, като до приключване на първото по делото заседание, за отмяната на заповедта не е необходимо съгласие на оспорващия. В този смисъл с влязло в сила съдебно решение ВАС е приел, че Заповед № ДС-105/08.04.2020г. е валидно и навременно оттеглена.

Съгласно чл.107, ал.1, т.4 от ЗДСл органът по назначаването има правомощие да прекрати служебното правоотношение, ако служителят не изпълни задължението си за уведомяване по чл.27. С разпоредбата на чл.27 от ЗДСл е указано задължение за държавния служител, когато по време на осъществяване на служебното му правоотношение възникне някое от основанията за недопустимост по чл.7, ал.2 от този закон, в 7-дневен срок от настъпването на това основание да уведоми органа по назначаването за несъвместимостта с изпълняваната служба. Едно от тези основания е посочено в чл.7, ал.2, т.5 от ЗДСл, според който не може да бъде назначавано за държавен служител лице, което заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия. Със събраните по делото доказателства се установи, че към

датата на издаване на оспорената заповед е съществувало служебно правоотношение между страните. Към този момент жалбоподателката е била член на Изпълнителния съвет, който съгласно разпоредба на Устава на партията е ръководен орган. До прекратяване на служебното правоотношение с процесната заповед Е.К. не е уведомила органа по назначаването за несъвместимостта с изпълняваната служба.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че след като на 23.04.2021г. е подала до председателя на ПП "Българско лято" заявление, с което считано от 23.04.2021г. оттеглила членството си в партията, в това число и от Изпълнителния съвет на партията, за нея е отпаднало задължението за уведомяване по чл.27 от ЗДСл. По безспорен начин се установи, че освобождаването на членовете на Изпълнителния съвет не става автоматично с подаването на заявление, а от Националния съвет. С решение по т.д. №2/21г. по описа на СГС се установи, че подалите оставка членове на Изпълнителния съвет не са били освободени от компетентния орган и по тази причина искането за вписване на промени е било отхвърлено. Решението на СГС е от 28.10.2021г., а оспорената заповед е от 29.09.2021г., тоест към датата на издаване на заповедта жалбоподателката все още е била член на Изпълнителния съвет на партията, поради това, че не е била освободена от компетентния орган и към датата на възстановяване на длъжност е следвало да изпълни задължението си за уведомяване по чл.27 от ЗДСл.

Политическата партия придобива качество на юридическо лице от деня на вписването ѝ в регистъра на политическите партии в Софийския градски съд /чл.18, ал.4 от Закона за политическите партии /ЗПП//. Като част от обстоятелствата, които подлежат на вписване са и имената на членовете на ръководните и контролните органи на политическата партия, съгласно чл.17, ал.1, т.4 от ЗПП, като решенията се обнародват в Държавен вестник /чл.19 от ЗПП/. Изпълнителният съвет е ръководен орган, поради което имената на членовете му се вписват и обнародват.

Съгласно разпоредбата на чл.17, ал.2 от ЗПП вписванията се извършват при условията и по реда на Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/. Според разпоредбата на чл.599 от ГПК вписаното обстоятелство се смята известно на третите добросъвестни лица от деня на вписването, а това, което подлежи на обнародване - от датата на обнародването, т.е. действието на оттеглянето от ръководните органи на политическата партия се поражда след като бъде обнародвано решението в Държавен вестник. Законът изрично е определил и как ще третира невписаните обстоятелства, като съгласно чл.599, ал.3 от ГПК невписаните обстоятелства се смятат несъществуващи за третите добросъвестни лица. Още повече, че съгласно ал.2 от същия член всяко добросъвестно лице може да се позове на вписването, дори вписаното обстоятелство да не съществува.

В случая органът се е позовал на вписаните обстоятелства, съществуващи към момента на издаване на оспорената заповед. Това е още един аргумент за законосъобразност на процесния административен акт.

От изложеното следва, че издадената заповед е законосъобразна. Жалбата е неоснователна.

С оглед изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно за сумата 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, пр.2 от АПК ,СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П. Ф.-К., с адрес в [населено място] срещу Заповед №ДС-123/29.09.2021г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

ОСЪЖДА Е. П. Ф.-К. с адрес в [населено място], да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество сума в размер на 100,00 лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: